

Prin Ordonanța din 12 aprilie 2018, Curtea (Camera a șasea) a respins recursul și a obligat Grupo Osborne S.A. la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

**Recurs introdus la 24 noiembrie 2017 de RF împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din
13 septembrie 2017 în cauza T-880/16, RF/Comisia**

(Cauza C-660/17 P)

(2018/C 190/07)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: RF (reprezentant: K. Komar-Komarowski, consilier juridic)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate și trimiterea cauzei la Tribunal pentru reexaminare și pentru adoptarea unei decizii pe fond, care poate face obiectul unui recurs;
- în subsidiar, dacă Curtea consideră că sunt îndeplinite condițiile pentru adoptarea unei decizii în ultimă instanță, anularea ordonanței atacate și admiterea în totalitate a concluziilor prezentate în primă instanță;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- 1) Motiv întemeiat pe încălcarea articolului 45 alineatul (2) din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene coroborat cu articolul 53 din același statut, întrucât Tribunalul a realizat o aplicare eronată a acestora. Tribunalul, atunci când a considerat că noțiunile „forță majoră” și „caz fortuit” au sens identic, a încălcat principiul raționalității legiuitorului. Această interpretare a celor două noțiuni este de asemenea contrară obiectivului articolului 45 din statut, care urmărește să asigure armonizarea diferențelor care decurg din distanță (între domiciliul părților și sediul Curții). În consecință, Tribunalul, în mod nejustificat, nu a ținut seama de cazul fortuit care a împiedicat-o pe recurentă să prezinte în termen versiunea pe hârtie (originalul) cererii introductive.
- 2) Motiv întemeiat pe încălcarea articolului 126 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 4 martie 2015, Tribunalul realizând o aplicare eronată a acestuia. În pofida lipsei elementelor necesare, Tribunalul a aplicat articolul 126 din regulament, considerând în mod nejustificat că acțiunea introdusă de recurentă este vădit inadmisibilă. Încălcarea de către Tribunal a articolului 126 din regulament este o consecință inevitabilă și evidentă a încălcării articolului 45 coroborat cu articolul 53 din statut.
- 3) Motiv întemeiat pe caracterul eronat al afirmației potrivit căreia recurenta nu a demonstrat existența cazului fortuit prevăzut la articolul 45 alineatul (2) din statut. Recurenta a demonstrat existența cazului fortuit. În aceste împrejurări, nu numai că a prezentat mai multe probe decât era necesar, ci a prezentat toate probele pe care le avea la dispoziție. Pentru a garanta livrarea în timp util a cererii expediate, recurenta a dat dovadă de diligență care îi poate fi cerută în mod rezonabil. La momentul depunerii cererii, recurenta a pierdut influența asupra procesului de livrare; după acest moment, circumstanțele care aveau influență asupra termenului de livrare erau total exterioare recurenteii.

- 4) Motiv întemeiat pe încălcarea articolului 1, a articolului 6 alineatul (1) și a articolului 14 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, întrucât Tribunalul a împiedicat accesul părților la [serviciile sale] și le-a discriminat pe acestea din urmă ca urmare a locului domiciliului lor. Adoptarea de către Tribunal a unui termen pentru distanță unic pentru toate statele membre ale Uniunii Europene este un obstacol în calea accesului la Tribunal al părților care își au reședința sau domiciliul la o distanță considerabilă de sediul Tribunalului, inclusiv în provinciile din țările acestora, astfel încât constituie o discriminare a părților la procedură, bazată pe locul reședinței lor.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 20 februarie 2018 –
Logistik XXL GmbH/CMR Transport & Logistik**

(Cauza C-135/18)

(2018/C 190/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă și recurentă: Logistik XXL GmbH

Pârât și intimat: CMR Transport & Logistik

Întrebările preliminare

- 1) În cazul unei hotărâri prin care pârâtul este obligat în mod nelimitat și necondiționat la efectuarea unei prestații și împotriva căreia a fost exercitată, în statul membru de origine, o cale de atac ordinară sau nu a expirat încă termenul pentru introducerea unei astfel de căi de atac, faptul că instanța de origine dispune că hotărârea are forță executorie provizorie în schimbul constituirii unei garanții reprezintă sau nu reprezintă o condiție în sensul punctului 4.4 din formularul care figurează în anexa I la Regulamentul nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: acest lucru este valabil și atunci când în statul membru de origine este posibilă executarea asigurătorie a hotărârii declarate executorie cu titlu provizoriu, fără să se fi constituit o garanție?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:
  - a) Cum trebuie să procedeze instanța de origine în cazul unei decizii care cuprinde o obligație executorie și împotriva căreia a fost exercitată, în statul membru de origine, o cale de atac ordinară sau nu a expirat încă termenul pentru introducerea unei astfel de căi de atac, în ceea ce privește formularul din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, dacă executarea hotărârii în statul membru de origine, în conformitate cu dispozitivul hotărârii sau cu o normă juridică, se poate face numai după constituirea unei garanții?
  - b) În acest caz, instanța de origine trebuie să emită certificatul utilizând formularul care figurează în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, fără să furnizeze toate informațiile menționate la punctele 4.4.1. – 4.4.4.?
  - c) În acest caz, instanța de origine este autorizată să emită certificatul utilizând formularul care figurează în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială astfel încât – de exemplu, la punctul 4.4.1 sau la punctul 4.4.3 din formular – să fie incluse informații suplimentare privind garanția care trebuie constituită, iar textul normei juridice să fie atașat la formular?